

Landunter på Hallig Hooge. Her står vandet to meter over normalen ved morgenhøjvande. Kun på varfterne er der tørt. (Foto: Hartmut Dell-Missier dpa)

Farvel til fastlandet

Bøger. For syv år siden sagde Roswitha Henkel endegyldigt farvel til fastlandets luksus og flyttede til Hallig Hooge, hvor man ikke bare sådan kan smutte til læge eller i supermarkedet, når man har lyst. Nu har hun skrevet en kærlighedserklæring til livet på en hallig.

Hans Christian Davidsen skriver

- For mennesker, som har nok i de små ting i tilværelsen, og som er i stand til at påskønne dem, er det at bo på en hallig virkelig paradys, siger Roswitha Henkel. (Foto: Martina Metzger)

HOOG. Man skal kunne klare at holde sit eget selskab ud. Kan man ikke lide at være alene, er det bedst, at man bliver boende på fastlandet.

Sådan lyder det fra Roswitha Henkel, der for 11 år siden købte hus på Hallig Hooge i Vadehavet. De seneste syv år har hun boet her fast, og hendes store kærlighed til halligerne er der nu kommet en bog ud af. »(K)Eine (Lange) Weile im Paradies« er titlen på bogen, der handler om flora, fauna, vind og vejr samt dagliglivet på Hallig Hooge.

Bogen tegner et kærligt portræt af et øsamfund, hvor naturens kræfter kan være både uhyggelige og fascinerende. Roswitha Henkel fremhæver både charmen ved at bo på en hallig, men forbigår ikke de indskrænkninger, det også fører med sig.

- For mennesker, som har nok i de små ting i tilværelsen, og som

er i stand til at påskønne dem, er det at bo på en hallig virkelig paradys. Her er 100 procent natur. Millioner af trækfugle kommer forbi. Alene i foråret har vi 15.000 knortegæs på halligen. Men der er også en del af fastlandets daglige luksus, man må give afkald på. Der er ikke den samme mulighed for at gå til læge, og indkøbsmulighederne er jo heller ikke de samme - har man glemt noget på indkøbslisten, ja så må man vente på den næste færge. Om vinteren sejler der kun én færge om dagen. Til gengæld bestiller vi varer over nettet som få andre, siger Roswitha Henkel.

Større forståelse

Bogen henvender sig til halliggæster, og forfatterens mål er at give læserne en større forståelse for betingelserne i Vadehavet.

”

Under omstillingen fra fastland til ølivet har jeg aldrig oplevet, at jeg har mistet noget. Tværtimod føler jeg, at jeg har vundet en masse.

-Vi halligboere håber på, at der kommer en lidt større miljøbevidsthed på fastlandet, så halligerne også har en fremtid. Det skulle nemlig gå sådan, at halligerne en dag ligger under vand. Det ville også skabe store problemer for fastlandet, for halligerne fungerer som bølgebrydere. Det erfarer den danske kong Frederik den sjette allerede, da han overnattede på Hooge, fortæller Roswitha Henkel.

Det, der adskiller en hallig fra andre øer i vadehavet, er, at den er uinddiget. I stedet for er de enkelte huse placeret på forhøjninger, varfter. Tidligere troede man, at halligerne var rester af land, som havet havde taget.

I dag mener man, at det kun var tilfældet med Hamburger Hallig og Nordstrandischmoor, der har været en del af den samme store ø som Pelvorm og Nord-

strand.

Halligerne er dog resultaterne af stormflodernes flytten rundt med materialerne og den stadige aflejring, der finder sted på grund af tidevandet.

Frederik glemmes ikke Hallig Hooge har altid haft en særlig tilknytning til Danmark. Frederik den Sjettes besøg glemmes ikke så let herovre.

Til seværdighederne på Hooge tæller den kendte »Königspesel«. Her overnattede kongen mellem den 2. og 3. juli 1825 på grund af en storm, og dagen efter besøgte han øen Før. »Pesel« betyder slet og ret stue.

Frederik den sjette var taget til området for at bese de skader, som stormfloden i 1825 havde anrettet på hertugdømmets vestkyst. Efter besøget oprettede kongen halligfondet, hvorfra en-